

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Specvlvm Ivstorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

cumulatissime liberaueris, ac
 tus promissum expunxeris.

S P E C V L V M
 I V S T O R V M.

P O L Y M A T H E S.

Ardorem mihi injicit ta-
 ferix petitionis pondus. se-
 ad asperum & arduum m-
 collem vocas, in quem inco-
 rim eniti est animus. vires
 pro animo non fuerint, igno-
 sci postulo. Quid est igitur
 gratia?

1. Gratia est habitus diu-
 nus, siue donum animæ in-
 sum, lumenque supernatura-
 le; profectum à Deo patre lu-
 minum, sine quo mereri, aut
 ad portam salutis pertingere
 nemo

nem
 2. C
 dam
 pra
 tis I
 nobi
 deli
 abh
 one
 te t
 létic
 indi
 3.
 bea
 mo
 glori
 4. C
 tat,
 ex h
 ô lu

nemo potest.

2. Gratia est participatio quædam naturæ diuinæ, id est, supra modum eximie sanctitatis Dei, bonitatis, puritatis, nobilitatis infinitæ: cum videlicet homo segregatus iam ab hac colluione & contagione, quam ex Adæ mortalitate traximus, cõsors fit excellentiæ diuinæ, & seipsũ exuẽs, induit Christum Iesum.

3. Gratia est pignus vitæ beatæ & immortalis; quinimmo initium ac radix coelestis gloriæ.

4. Gratia nos vsque eò nobilitat, vt quadam ratione Deum ex homine faciat. agnoscite, ô Iusti, vestram dignitatem.

5. Gratia

5. Gratia est bellissimum or-
namentum atque inæstimabile
le *Keimelion*, quo anima De-
sponsa cohonestatur.

6. Gratia thesaurus electo-
rum est, & fons omnium co-
lestium bonorum.

7. Gratia est magnæ reginæ
vestitus deauratus, arte mi-
nuque S. Spiritus quasi ela-
boratus, quo tam formosa,
tamque gratiosa ante oculos
Dei statuitur, vt eam in filiam
adoptet.

8. Gratia tantum bonum est,
tantus honor, dignitas, pul-
chritudo, voluptas, vt omnia
id genus bona mundi infinite
superet. quin omnium pro-
fus bonorum seminarium cen-

seri de-

scribetur.

9. Gratia est manna absconditum, & fructus vitæ æternæ.

10. Gratia est pabulum animæ suauissimum, supra mel & fauam.

11. Gratia est panchrestum antidotum cōtra omne virus animæ.

12. Gratia est arx munitissima, & propugnaculum inexpugnabile.

13. Gratia est Christi ducis ac liberatoris nostri vexillum triumphale, sub quo omnes electi militant militiam bonam.

14. Gratia est flagellum improborum & demonum terribilissimum.

15. Gratia

15. Gratia est clypeus, lo
ca, gladius, lancea validi
ma, cum ad facienda tum
vitanda vulnera nostrorum
hostium, mundi, carnis, spi
rituum malorum.

16. Est armatura probati
ma, quæ nos à capite ad ca
llicem protegat; nullus ut ve
neri in corpore pateat loc

17. Gratia tam admiranda
virtutis est, ut Diaboli ma
cipia, ac bruta animantia
est, homines qui in motu
feros ac belluinos degen
rauerant, ad statum Angelo
rum, ac proxime ad diuinam
naturam traducat.

18. Ut paucis concludam, gra
tia sedes ac domicilium est

præpotētis Dei, lectulus, quo
que aureus extra modum cul-
tu magnifico, in quo requief-
cat sanctissima Trinitas, Pater,
Filius, & Spiritus sanctus.

Hic insillo, hic hæreo, nihil
quod supra ista sit in descrip-
tione gratiæ reperire possum.

PHILOMATHES.

Dedisti me in stuporem, atque
animum sane addidisti, ut pro
gratiæ diuinæ conseruatione,
nullos labores, nulla pericula,
nullas dimicationes, nec mortem
denique ipsam, si opus sit, refor-
midem. Sed ne moleste feras
audaciam meam in postulando,
oportet te etiam nunc vela pan-
dere, & nauim altius immitte-

re in rerum diuinarum frequen-
Explica mihi huius gratia
rationes, ac bonorum copia
secum in animam inducit.

POLYMATHESES.

Si rem pendas æqua iu-
 lance, nescias an plus ma-
 peccato, quam è gratia
 in animam deriuetur. no-
 tamen alte penetrare
 mare, sed litus potius

1. Primo itaque gratia
 etissime Deo deuincit, ac
 astringit, propemodum
 vna ex utroque conflectur.

2. Gratia tuam animam
 stituit Christi Domini ac
 seruatoris sponsam pudic-
 mam, & sororem, Patris æ-

ni Filiam amantissimam; tem-
plum denique augustissimum
Spiritus sancti.

3. Gratia te regni æterni par-
ticipem facit, & (quod con-
sequens est) socium, contu-
bernalem, ac fratrem dulcif-
mum omnium Sanctorum; ip-
sius denique reginæ rerum
omnium, excepto rege, digni-
tate principis filium.

4. Gratia te dignum reddit,
qui possis assidere in cõuiui-
o magni Dei, & de cibo eius re-
gio delibare.

5. Gratia expedit animam
culpâs, quas contraxit, eam-
que reconciliat Deo.

6. Gratia incitat voluntatem
ad omnia rectè facta, dicta,
D cogitata,

cogitata, in ijsq; eam firmat

7. Gratia tantum tibi confer-
fert roboris, (vt teste D. Th.
Aquinate) minimus eius gra-
tus sufficiat debellandis om-
nibus dæmonibus, atque pe-
ccatis.

8. Gratia pœnas æternas ve-
let in temporarias cõmutat

9. Gratia Deum demerere
operibusque nostris ^{viam}
æternam promerendi ^{viam}
tribuit; ac demum merita
omnia peccatis deperditari-
stituit.

10. Gratia animum format
atque componit, vitam mo-
resque nobilitat, actiones
regit; agenda & omittenda
demonstrat, denique guber-
natio

naculum est, & per ancipitia
fluctuantium dirigit cursum.

11. Gratia concupiscentiæ
ardorem immodicū mitigat,
ac moderatur.

12. Gratia effrænes animi
motus, affectusque cohibet.

13. Gratia te omnibus casti-
bus ac ludibriis humanis,
tentationibusq; superiores
facit.

14. Gratia omnes animi la-
bes expellit, omnes vitiorum
igniculos reprimat, omnia
semina elidit.

15. Gratia excolit animum,
vt ad omnem virtutem efflo-
rescat.

16. Gratia mirificè mentem

illustrat, fitque scientiarum
 omnium humanarum diuina-
 rumque seminarium: exci-
 quoque memoriam ad ca-
 stia contemplanda, & diuina
 beneficia recolenda.

17. Gratia accendit affectum
 ad opera sublimia atque
 heroica, qualia sunt charitas
 erga Deum ac proximum
 dentissime, poenitentia item
 atque afflictionum corporis
 quo premēte vrgetur animus
 atque in vinculis est, vix
 possit assurgere ad diuina.

18. Gratia erigit animum
 cuncta despiciat, neque exte-
 latur fortuitis, neque frangi-
 tur, veraque voluptas sit vo-
 luptatum mundi contemptio.

19. Gratia

19. Gratia dulce, & amabile reddit iugum Domini, vt volupe fit decurrere viam virtutis.

20. Gratia virtutes omnes, ac dona spiritus sancti menti inferit, & inserta custodit; humilitatem nimirum, prudentiam, fortitudinem, temperantiam, aliosque habitus bonos; nominatim vero (quod primo dictum oportuit) castitatis pretiosissimum qua corporis, qua mentis thesaurum illibatum tuetur.

21. Vt rem in pauca conferam, gratia (quod caput est) Deum opt. max. accipit hospitio in anima, quã solatur, quam defendit, quam gubernat,

nat, quam dirigit ad celestem
patriam; in qua item dilectio
pascitur, in qua triumphat
in qua conquiescit.

Hæ sunt opes, & copiaz tu
ō felix anima, quibus te
primè nobilitatam gratia
euehit in sponsam Dei, re
nam cæli, dominam vniuersæ

PHILOMATHES.

O documenta illustrissima
cam, an saluberrima omnibus
hominibus, aut qui sunt, aut
turis! vtinam omnes mundi pla
gas peruadere illorum cognitio
vsusque possit! nihil certè optat
lius his temporibus, nihil post
ritati fructuosius videri debet.

Itaque

Itaque his tam diffusè commemora-
tis, quid reliquum est,
Polymathes, nisi ut huic nostræ
sermocinationi extremam ma-
num imponas? Si te ad extre-
mum rogauero ut subsidia etiam
quædam suppeditare non graue-
ris, quibus Dei gratia custodiri
ac defendi possit; merito mere-
ries ad ea quæ supra de reme-
dijs peccati dicta sunt, non ab-
similia huic proposito. proinde
supersedebimus hoc genere ora-
tionis. potes ergo iam nauim
ad portum flectere, quod velifica-
tio nostra ab initio directa fuit.
Sed num signa aliquot comme-
ministi, seu coniecturas, quibus

cognoscamus Dei gratiam non
 inesse? attigit hanc etiam partem
 Concionator.

POLYMATHESES.

Memini, etsi obscure. factum
 operæ pretium sit etiam in
 hoc genere quicquid occur-
 rerit exponere, nihil ut
 hac materia desideretur. Scilicet
 palmam in meta, non in car-
 ceribus figendā. Tu ergo lib-
 teua, si quando lapsus memo-
 riæ notabis.

SIGNA DIVINAE
 GRATIAE IN HO-
 MINE.

1. Primum est replicata memo-
 ria